

en del af overenskomsten kommer til på en eller måde at associere sig til den. Men man behøver ikke være fuldgældigt medlem og betale fuldt kontingent for at kunne udøve sit erhverv.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er altså for denne forholdsvis begrænsede friheds skyld, at man skal gennemføre en lov, som vil føre til, at de, der er overenskomstens parter på det her område, nemlig sygesikringen og de enkelte organisationer, skal bruge lang tid på indbyrdes at diskutere og måske endda skændes om, hvad prisen skal være for de ydelser, som den pågældende, der ikke vil være med i en forening, skal have; hvad vedkommende skal betale for det, herunder hvad det koster at deltage i arbejdet med at udvikle en overenskomst. Man kan jo nemt forestille sig, at de forhandlinger i sig selv vil være ganske omkostningskrævende.

Så jeg må indrømme, at jeg ærlig talt ikke helt forstår, hvad formålet er med det her, og hvem det er, der har glæde af det.

Kl. 12.15

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Jamen det er nok, fordi vi grundlæggende har forskellige holdninger til det her. Vi synes, at man frit skal kunne vælge, hvilke foreninger man er medlem af, uanset om det har noget med ens erhverv at gøre eller ej, men i særdeleshed, når det har noget med ens erhverv at gøre.

Altså det, at man ikke kan udøve sit erhverv, hvis ikke man er medlem af en bestemt forening, strider imod en hvilken som helst liberals tankegang, så alene ud fra den forudsætning synes vi, at de skal væk. Men det er da klart, at der skal foretages nogle beregninger for at finde ud af, hvad det skal koste ikke at være med, men alligevel høre ind under aftalen, der bliver lavet med det offentlige. Men det må man tage derfra.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken. Næste ordfører er fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Jeg afløser fru Lone Møller, som ikke kunne være til stede her i dag.

Lovforslaget her har grundlæggende til formål at fjerne eksklusivaftaler i sundhedssektoren. Dommen fra Menneskerettighedsdomsto-

len kræver dog ikke en ændring af sundhedsloven. Dommen vedrører alene lønmodtagere. Praktiserende læger, tandlæger og andet sundhedspersonale, der ikke er i et ansættelsesforhold, men udøver et liberalt erhverv under en kontrakt eller i et aftaleforhold med den offentlige sygesikring, er ikke berørt af lovforslaget her.

Regeringen fremsætter således alene lovforslaget ud fra et principielt ønske om generelt at sikre den negative foreningsfrihed og dermed fjerne alle eksklusivlignende aftaler. Lovforslaget sigter således ikke på at bringe dansk ret i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse fra januar 2006.

Socialdemokraterne er af den opfattelse, at eksklusivaftaler på en lang række områder har været nyttige. På lønmodtagerområdet har de bl.a. været med til at sikre det gode og stabile arbejdsmarked, som vi i dag er så stolte af.

På sundhedsområdet har samarbejdet mellem sygesikringen og de faglige organisationer været med til at sikre en faglig udvikling, relevant efteruddannelse, en økonomisk ansvarlighed, tilstrækkelig information, effektiv kontrol og en vellykket implementering. Dette må ikke sættes over styr i regeringens iver efter at fjerne alle eksklusivlignende aftaler.

Socialdemokraterne mener dog, at hvis der skal ske en afskaffelse af eksklusivaftalerne på lønmodtagerområdet, burde det også gælde for øvrige erhverv. Med lovforslaget skal sundhedspersoner ikke længere være fagligt organiserede for at drive praksis i sundhedsvæsenets praksis-sektor.

Vi Socialdemokrater finder det først og fremmest afgørende, at lovforslaget fortsat sikrer patienterne ensartede ydelser på et højt fagligt niveau. Regeringens iver for at fjerne alle bestemmelser af eksklusivlignende karakter må under ingen omstændigheder sætte patienternes sikkerhed over styr.

Så giver lovforslaget overenskomstparterne adgang til at aftale, at sundhedspersoner, som praktiserer uden at være medlem af den forening, som er part i overenskomsten, også skal bidrage til at afholde disse omkostninger. Vi er glade for, at lovforslaget dermed anerkender, at det koster at være forhandlingspart.

Socialdemokraterne bemærker dog samtidig, at det af en række af høringssvarene fremgår, at de faglige organisationer er bekymrede for den konkrete udmøntning af den konkrete fastsættelse af gebyrerne. For os er det afgørende, at det